SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 marca 2016 r.

VIII kadencja
Komisja Gospodarki i Rozwoju
***
Podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 275)

Sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej

Podkomisja nadzwyczajna po szczegółowym rozpatrzeniu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 275) na posiedzeniach w dniach: 9 i 10 marca 2016 r. przedkłada w załączeniu sprawozdanie o projekcie ustawy.

Przewodniczący Podkomisji

/-/ Marek Sowa

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

1) zasady wydawania oraz cofania pozwoleń na:
   a) nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub
   b) wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*;
2) zasady używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
3) zasady przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i kontroli przemieszczania tych materiałów, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych;
4) klasyfikację wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych oraz ograniczenia z niej wynikające;

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
   – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27),
   – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1),
   – dyrektywę wykonawczą Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającą, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 115 z 17.04.2014, str. 28).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

5) obowiązki podmiotów gospodarczych związane z wprowadzaniem do obrotu lub udostępnianiem na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych, a także z wytwarzaniem materiałów wybuchowych metodą *in situ*;

6) obowiązki jednostek notyfikowanych związane z przydzielaniem numerów rejestracyjnych identyfikujących wyroby pirotechniczne;

7) organy nadzoru rynku prowadzące kontrole i postępowania w sprawach materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wyrobów pirotechnicznych;

8) obowiązek znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”;

2) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ustawy, z wyjątkiem art. 9 ust. 9, art. 37–41, art. 63 i art. 64, nie stosuje się do amunicji.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a–2g w brzmieniu:

„Art. 2a. Przepisów rozdziałów 5d–5f nie stosuje się do:

1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do niehandlowego wykorzystania w realizacji zadań:

a) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1–2b ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.[3)]),

b) Policji, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.[4)]),

c) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147),

d) Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 9

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1220, 1224, 1830, 2183 i 2281.

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, z późn. zm.[5)]),

e) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.[6)]),

f) Biura Ochrony Rządu, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2014 r. poz. 170, z późn. zm.[7)]),

g) Straży Granicznej, o których mowa w art. 1 ust. 2–2b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.[8)]),

h) Służby Celnej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.[9)]),

i) Służby Więziennej, o których mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.[10)]),

j) Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1340, z późn. zm.[11)]);

2) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do niehandlowego wykorzystania przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w przepisach ustawy z

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 502 i 1055, z 2015 r. poz. 1066, 1224 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1224, 1268 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 502, 616 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1322.

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 928, 1066, 1217, 1268 i 1830.

11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1351, z 2014 r. poz. 502, 616 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 881, 1045, 1066, 1098, 1217, 1268, 1434, 1505 i 1890.

dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077 oraz z 2015 r. poz. 1844);

3) wyposażenia morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899 oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368);

4) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym;

5) kapiszonów przeznaczonych specjalnie do zabawek, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. …), dotyczących zasadniczych wymagań dla zabawek.

Art. 2b. 1. W sprawach dotyczących akredytacji, autoryzacji i notyfikacji jednostek notyfikowanych stosuje się przepisy rozdziałów 4 i 5 ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. W sprawach dotyczących funkcjonowania systemu nadzoru rynku, kontroli i postępowań administracyjnych w systemie nadzoru rynku oraz współpracy między organami nadzoru rynku a organami celnymi stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 2c. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych, spełniających wymagania norm zharmonizowanych lub części norm zharmonizowanych uznaje się, że te materiały i wyroby, spełniają wymagania bezpieczeństwa określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g, objęte tymi normami lub ich częściami.

Art. 2d. 1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań określonych w ustawie. Jeżeli zastosowanie ma ustawa i akty unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, sporządza się pojedynczą deklarację zgodności UE zawierającą wszystkie informacje konieczne do zidentyfikowania aktów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, do którego deklaracja się odnosi, wraz ze wskazaniem miejsc ich publikacji.

2. Deklarację zgodności UE tłumaczy na język polski podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na polskim rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, jeżeli została ona sporządzona w innym języku.

3. Deklaracja zgodności UE musi być zgodna z aktualnym stanem prawnym i faktycznym.

4. Przez sporządzenie i podpisanie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami ustawy.

Art. 2e. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, wprowadzane do obrotu lub udostępniane na rynku powinny spełniać wymagania ustawy.

2. Domniemywa się, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w tym wyrób pirotechniczny, na którym umieszczono oznakowanie CE i dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań, jest zgodny z wymaganiami ustawy.

Art. 2f. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, poddaje się ocenie zgodności.

2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 1:

1) badanie typu UE (moduł B) oraz, w zależności od wyboru producenta, jeden z następujących modułów:
   a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę wyrobów w losowych odstępach czasu (moduł C2),
   b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D),
   c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E),

d) zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyrobu (moduł F);

2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G).

3. Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2:

1) badanie typu UE (moduł B) oraz, w zależności od wyboru producenta, jeden z następujących modułów:
   a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę wyrobów w losowych odstępach czasu (moduł C2),
   b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D),
   c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E);
2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G);
3) zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4.

Art. 2g. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego:

1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania tych materiałów,
2) procedury oceny zgodności tych materiałów z zastosowaniem modułów w tych procedurach,
3) zakres dokumentacji technicznej tych materiałów,
4) elementy deklaracji zgodności UE dla tych materiałów

– uwzględniając w szczególności rodzaj i stopień zagrożeń stwarzanych przez te materiały, potrzebę zapewnienia identyfikacji i identyfikowalności tych materiałów oraz potrzebę zapewnienia użytkownikom tych materiałów informacji niezbędnych dla ich bezpiecznego użytkowania.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych:

1) wymagania bezpieczeństwa dotyczące projektowania i wytwarzania tych wyrobów,
2) procedury oceny zgodności tych wyrobów z zastosowaniem modułów w tych procedurach,
3) zakres dokumentacji technicznej tych wyrobów,
4) wymagania dla etykiet umieszczanych na tych wyrobach,
5) elementy deklaracji zgodności UE dla tych wyrobów

– uwzględniając w szczególności rodzaj i stopień zagrożeń stwarzanych przez te wyroby, potrzebę zapewnienia identyfikowalności tych wyrobów oraz potrzebę zapewnienia użytkownikom tych wyrobów informacji niezbędnych dla ich bezpiecznego użytkowania.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) amunicji – należy przez to rozumieć naboje wyposażone lub niewyposażone w materiały wybuchowe miotające pociski oraz ślepą amunicję, wykorzystywane w broni palnej i w broni artyleryjskiej przeznaczonej do użytku cywilnego;
2) bezpieczeństwie – należy przez to rozumieć zapobieganie wypadkom, a jeżeli mają one miejsce – ograniczanie ich skutków;
3) dokumencie wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych – należy przez to rozumieć dokument, o którym mowa w decyzji Komisji Europejskiej 2004/388/WE z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczenia materiałów wybuchowych (Dz. Urz. UE L 120 z 24.04.2004, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 135);
4) dystrybutorze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną albo prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, działającą w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, na rynku;

5) grupach zgodności – należy przez to rozumieć oznaczone literowo grupy zgodności materiałów i przedmiotów wybuchowych, określone w załączniku A;

6) importerze – należy przez to rozumieć:
   a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo
   b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę

   – na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w tym wyrób pirotechniczny, pochodzący z państwa trzeciego;

7) jednostkach naukowych – należy przez to rozumieć jednostki, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268);

8) klasach materiałów niebezpiecznych – należy przez to rozumieć grupy materiałów i przedmiotów niebezpiecznych wydzielone na podstawie dominującego zagrożenia, określone w załączniku A;

9) kodzie klasyfikacyjnym – należy przez to rozumieć symbol cyfrowo-literowy składający się z podklasy i litery grupy zgodności materiału i przedmiotu wybuchowego;

10) Konwencji – należy przez to rozumieć Konwencję w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisaną w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 135, poz. 948);

11) materiałach wybuchowych – należy przez to rozumieć substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny substancji, zdolne do reakcji chemicznej z wytwarzaniem gazu o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, zaliczane do klasy 1, o których mowa w załączniku A;

12) normie zharmonizowanej – należy przez to rozumieć normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12), której tytuł i numer zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
13) ocenie zgodności – należy przez to rozumieć proces wykazujący, że zostały spełnione wymagania bezpieczeństwa dotyczące materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego albo wyrobów pirotechnicznych;
14) oczyszczaniu terenów – należy przez to rozumieć działalność gospodarczą obejmującą poszukiwanie materiałów wybuchowych, wydobycie, zabezpieczenie, zniszczenie albo unieszkodliwienie znalezionych materiałów wybuchowych na lądzie lub wodach śródlądowych, lub obszarach morskich;
15) odbiorcy – należy przez to rozumieć:
    a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo
    b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę

    – na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która odbiera materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym amunicję, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych;
16) odzyskaniu – należy przez to rozumieć doprowadzenie do zwrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym

wyrobu pirotechnicznego, który został udostępniony użytkownikowi końcowemu;

17) osobie zagranicznej – należy przez to rozumieć osobę zagraniczną, o której mowa w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
18) oznakowaniu CE – należy przez to rozumieć oznakowanie CE w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
19) plastycznych materiałach wybuchowych – należy przez to rozumieć materiały wybuchowe w giętkiej lub elastycznej prasowanej postaci, których opis jest przedstawiony w części 1 ust. 1 „Opis materiałów wybuchowych" załącznika technicznego do Konwencji;
20) podklasach materiałów i przedmiotów niebezpiecznych – należy przez to rozumieć wydzielone w klasie 1 materiałów niebezpiecznych podklasy materiałów i przedmiotów wybuchowych o podobnym zachowaniu się przy spalaniu, deflagracji lub detonacji, określone w załączniku A;
21) podmiotach gospodarczych – należy przez to rozumieć w przypadku:
    a) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego – producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora oraz osobę fizyczną albo prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zajmuje się magazynowaniem, używaniem, przemieszczaniem, przywozem, wywozem lub handlem takimi materiałami lub wyrobami zawierającymi takie materiały,
    b) wyrobów pirotechnicznych – producenta, importera oraz dystrybutora;
22) producencie – należy przez to rozumieć osobę fizyczną albo prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, albo dla której te materiały lub wyroby zaprojektowano lub wytworzono i która oferuje je pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo która wykorzystuje wytworzone materiały wybuchowe metodą *in situ*;

23) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.[12)]);

24) przedsiębiorcy zagranicznym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;

25) przemieszczaniu – należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym amunicji, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, w ramach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem przekazania w obrębie jednej i tej samej lokalizacji;

26) udostępnieniu na rynku – należy przez to rozumieć dostarczenie w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie, materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym wyrobu pirotechnicznego, w celu dystrybucji lub używania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;

27) umowie ADR – należy przez to rozumieć Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 882);

28) unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym – należy przez to rozumieć prawodawstwo, o którym mowa w art. 2 pkt 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 16.

29) upoważnionym przedstawicielu – należy przez to rozumieć:
   a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo
   b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę

   – na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, posiadającą pisemne pełnomocnictwo od producenta materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego do działania w jego imieniu w określonym zakresie;

30) używaniu – należy przez to rozumieć prowadzenie przez przedsiębiorców i jednostki naukowe wszelkich prac związanych ze stosowaniem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych;

31) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć udostępnienie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego po raz pierwszy na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;

32) wycofaniu z obrotu – należy przez to rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym wyrobu pirotechnicznego, na rynku w danym łańcuchu dostaw;

33) wymaganiach bezpieczeństwa – należy przez to rozumieć wymagania w zakresie cech materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wyrobów pirotechnicznych, zasad ich projektowania i wytwarzania, a także właściwości użytkowych;

34) wyrobach pirotechnicznych – należy przez to rozumieć każdy wyrób zawierający materiały pirotechniczne, które są jedną z odmian materiałów wybuchowych, będące materiałem lub mieszaniną materiałów przewidzianych do wytwarzania ciepła, światła, dźwięku, gazu, dymu lub

kombinacji tych efektów w wyniku samopodtrzymującej, egzotermicznej reakcji chemicznej;

35) wyrobach pirotechnicznych do pojazdów – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne będące elementami urządzeń bezpieczeństwa stosowanych w pojazdach, zawierających wyroby pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń bezpieczeństwa;

36) wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz budynków, w tym w produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku;

37) wyrobach pirotechnicznych widowiskowych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do celów rozrywkowych;

38) wytwarzaniu materiałów wybuchowych metodą *in situ* – należy przez to rozumieć wytwarzanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez przedsiębiorców na potrzeby własne dokonywane w miejscu użycia tych materiałów z przeznaczeniem do użycia bezpośrednio po wytworzeniu;

39) zabezpieczeniu – należy przez to rozumieć użycie środków zapobiegających wykorzystaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego niezgodnie z prawem lub w sposób zagrażający porządkowi publicznemu;

40) załączniku A – należy przez to rozumieć załącznik A do umowy ADR;

41) znakowaniu plastycznych materiałów wybuchowych – należy przez to rozumieć równomierne rozmieszczenie w plastycznym materiale wybuchowym materiału znakującego rozumianego jako jedna z substancji wymienionych w części 2 „Materiały znakujące” załącznika technicznego do Konwencji i dodanego w ilości wskazanej w tej części załącznika technicznego.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o organach nadzoru rynku rozumie się przez to organy nadzoru rynku w rozumieniu ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.”;

5) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Zasady wydawania i cofania pozwoleń na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*”;

6) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ* wymaga uzyskania pozwolenia na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą in situ, zwanego dalej „pozwoleniem”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zmiana zakresu pozwolenia wymaga uzyskania nowego pozwolenia.”;

7) w art. 14:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, albo jednostki naukowej – członków organu zarządzającego, prokurentów i pełnomocników, zawierające imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia i numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa – serię i numer paszportu oraz adres miejsca zamieszkania;”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określenie rodzaju i ilości wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą *in situ*.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie pozwolenia, uwzględniając

obowiązek zawarcia w nim informacji, o których mowa w ust. 1, oraz mając na celu ujednolicenie i ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie rodzajów materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą *in situ*, przez podanie ich nazw przewozowych i numerów rozpoznawczych ustalonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych, określonych w załączniku A;”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ dokonuje zmiany pozwolenia.”;

9) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzić ewidencję nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub znalezionych i zniszczonych materiałów wybuchowych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów wraz ze wskazaniem nazwy producenta oraz kodu alfanumerycznego tego materiału;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i postać prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 6, a także wzór tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia:

1) pełnej rejestracji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych, a także materiałów wybuchowych znalezionych i zniszczonych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów;

2) identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”;

10) art. 24 i art. 25 otrzymują brzmienie:

„Art. 24. 1. Przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacją Szwajcarską wymaga uzyskania przez odbiorcę zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę na okres 1 roku, na wniosek:

1) przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej – w formie decyzji, której integralną część stanowi dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych;
2) osoby zagranicznej albo przedsiębiorcy zagranicznego – w formie decyzji oraz akceptacji na dokumencie wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych wydanym osobie zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznemu przez właściwe władze kraju odbiorcy.

3. Kopię zgody, o której mowa w ust. 1, związanej z przemieszczaniem przez granicę państwową, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) nazwę odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu;
2) nazwę dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe;

3) informację, że odbiorca posiada:
   a) pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej lub
   b) dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych – w przypadku osoby zagranicznej albo przedsiębiorcy zagranicznego;
4) nazwę producenta oraz ilość przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oraz sposób ich zabezpieczenia;
5) określenie rodzaju przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodu klasyfikacyjnego;
6) informacje o zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu;
7) określenie środka transportu i trasy przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz punktów wyjazdu i wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej;
8) daty wjazdu i wyjazdu – jeżeli są znane.

Art. 25. Do wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2, należy dołączyć:

1) w przypadku gdy odbiorca jest przedsiębiorcą lub jednostką naukową – kopię pozwolenia albo koncesji na wytwarzanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub obrót tymi materiałami;
2) w przypadku gdy odbiorca jest osobą zagraniczną lub przedsiębiorcą zagranicznym – dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych wydany w państwie jego siedziby albo miejsca zamieszkania;

3) kopię deklaracji zgodności UE dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”;

11) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 2, wraz załącznikami może być złożony za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, z tym że dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych składa się wyłącznie w postaci papierowej.”;

12) art. 26–28 otrzymują brzmienie:

„Art. 26. W przypadku gdy weryfikacja dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych nie jest możliwa lub jest znacznie utrudniona, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie informuje Komisję Europejską.

Art. 27. 1. Zgoda, o której mowa w art. 24 ust. 1, jest wydawana po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2, oraz dokumentów określonych w art. 25.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie amunicji, uwzględniając obowiązek zawarcia w nim odpowiednio elementów, o których mowa w art. 24 ust. 4 lub w art. 37 ust. 4, oraz mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji, ujednolicenie i ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.

Art. 28. W decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 2, określa się:

1) nazwę odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu;

2) nazwę dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer

identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe;

3) informację, że odbiorca posiada:
   a) pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami – w przypadku przedsiębiorcy albo kierownika jednostki naukowej lub
   b) dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych – w przypadku osoby zagranicznej albo przedsiębiorcy zagranicznego;
4) nazwę producenta oraz ilość przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oraz sposób ich zabezpieczenia;
5) określenie rodzaju przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodu klasyfikacyjnego;
6) informacje o zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu;
7) określenie środka transportu i trasy przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz punktów wyjazdu i wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej;
8) daty wjazdu i wyjazdu – jeżeli są znane.”;

13) w art. 29:
   a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wydania zgody, o której mowa w art. 24 ust. 1, jeżeli:

1) wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 2, lub dokumenty, o których mowa w art. 25, nie zostały pozytywnie zweryfikowane;

2) uzyska informacje od właściwych organów o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska.

2. Zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, cofa się jeżeli:

1) zostało cofnięte pozwolenie lub koncesja na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami albo został cofnięty dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych;

2) uzyskano od właściwych organów informacje o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki cofa wszystkie udzielone zgody, o których mowa w art. 24 ust. 1.

6. W przypadku gdy minister właściwy do spraw gospodarki cofa zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, z uwagi na stworzenie przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska, informuje Komisję Europejską.”;

14) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewożący materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego jest obowiązany posiadać zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, i okazywać ją na żądanie organów kontroli drogowej, celnej i granicznej.”;

15) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odbiorca jest obowiązany okazywać zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, na każde żądanie właściwych organów.”;

16) art. 32 i art. 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Przemieszczający materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w przypadku gdy przemieszczanie tych materiałów będzie następować tranzytem przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską,

jest obowiązany zawiadomić właściwe organy tych państw o zamiarze przemieszczania materiałów wybuchowych oraz uzyskać ich zgodę.

2. W przypadku gdy prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej tego wymaga, odbiorca jest obowiązany przekazać informacje, o których mowa w art. 28, organowi właściwemu ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego albo organowi państwa, przez które będzie następować przemieszczanie tranzytem tych materiałów.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, które będzie następować tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisy art. 24 ust. 2–4, art. 25–26, art. 27 ust. 1 oraz art. 28–31 stosuje się odpowiednio.”;

17) uchyla się art. 36;

18) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Przedsiębiorca przemieszczający amunicję przez granicę państwową, przed dokonaniem przemieszczenia, jest obowiązany uzyskać zgodę na przemieszczenie tej amunicji wydaną przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, z którego amunicja ma być przemieszczona.

2. W przypadku gdy amunicja znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem właściwym do wydania zgody jest minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Zgody, o której mowa w ust. 1, udziela się na wniosek przedsiębiorcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) oznaczenie przedsiębiorcy sprzedającego lub przemieszczającego, kupującego lub będącego odbiorcą amunicji lub, w stosownych

przypadkach, właściciela tej amunicji wraz ze wskazaniem ich adresu siedziby albo miejsca zamieszkania;

2) wskazanie adresu miejsca, do którego amunicja ma być przemieszczona;

3) określenie ilości amunicji, która ma być przemieszczona, oraz sposobu jej zabezpieczenia;

4) określenie rodzaju amunicji, która ma być przemieszczana, przez podanie numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz informacje o kontroli przeprowadzonej zgodnie z umowami międzynarodowymi o wzajemnym uznawaniu znaków kontrolnych broni małokalibrowej;

5) określenie środka transportu i trasy przemieszczania amunicji przez wskazanie miejsca wyjazdu oraz punktów wyjazdu oraz wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej;

6) datę wysyłki i datę przybycia – jeżeli są znane.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć:

1) kopię wydanej dla wnioskodawcy koncesji na wytwarzanie i obrót odpowiednimi rodzajami amunicji;

2) kopię dokumentu potwierdzającego uprawnienie odbiorcy amunicji do obrotu odpowiednimi rodzajami amunicji, wydanego na podstawie przepisów obowiązujących w państwie jego siedziby albo miejsca zamieszkania.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, wraz z załącznikami może być złożony za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 5.

8. Zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane określone w ust. 4 oraz informacje o dokumentach, o których mowa w ust. 5.”;

19) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodę, o której mowa w art. 37 ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje na okres 3 lat w formie decyzji.”;

20) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje właściwym organom:

1) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, na terytorium którego dokonano przemieszczenia amunicji, wszystkie użyteczne informacje związane z tym przemieszczeniem;
2) państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej informacje określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 1.”;

21) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje o wydanych zgodach dotyczących przemieszczania amunicji właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, do którego będzie ona przemieszczona, lub państwa, przez terytorium którego amunicja będzie przemieszczona tranzytem, najpóźniej z chwilą rozpoczęcia przemieszczania amunicji.”;

22) uchyla się rozdziały 4 i 5;

23) tytuł rozdziału 5a otrzymuje brzmienie:

„Klasyfikacja wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych oraz ograniczenia z niej wynikające”;

24) uchyla się art. 62a i art. 62b;

25) w art. 62c w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Producent dokonuje klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu w zależności od sposobu ich używania,

przeznaczenia i stopnia zagrożenia, w tym poziomu hałasu, w następujący sposób:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyroby pirotechniczne widowiskowe:

a) klasa F1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem hałasu, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków,

b) klasa F2: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków,

c) klasa F3: wyroby, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na dużych, otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków,

d) klasa F4: wyroby, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, przeznaczone do obsługi i użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną;”,

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pozostałe wyroby pirotechniczne:

a) klasa P1: wyroby inne niż wyroby klas F1–F3 i T1, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,

b) klasa P2: wyroby inne niż wyroby klas F4 i T2, przeznaczone do obsługi i użytku przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną.”;

26) po art. 62c dodaje się art. 62ca w brzmieniu:

„Art. 62ca. 1. Wyroby pirotechniczne klasy P1 do pojazdów nie mogą być udostępniane na rynku, chyba że zostały zamontowane w pojeździe lub stanowią części zamienne do pojazdu.

2. Producenci, importerzy i dystrybutorzy udostępniają na rynku wyroby pirotechniczne klas F4, T2 i P2 wyłącznie osobom posiadającym wiedzę specjalistyczną, o których mowa w art. 62c ust. 2.”;

27) uchyla się art. 62d–62u;

28) po rozdziale 5a dodaje się rozdziały 5b–5f w brzmieniu:

„Rozdział 5b

Obowiązki podmiotów gospodarczych związane z wprowadzaniem do obrotu lub udostępnianiem na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wytwarzaniem materiałów wybuchowych metodą *in situ*

Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z wyjątkiem wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ,* jest obowiązany do:

1) zapewnienia, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;
2) sporządzenia dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1;
4) w przypadku wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE i umieszczenia na tym materiale:
   a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,
   b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego za oznakowaniem CE według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana,

c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;

5) w przypadku gdy umieszczenie oznakowania, numeru lub znaków, o których mowa w pkt 4, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, umieszczenia oznakowania, numeru lub znaków na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;

6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub na jego opakowaniu jednoznacznego oznaczenia w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

7) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, umieszczenia na materiale, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału oraz swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania; dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych oraz organów nadzoru rynku;

8) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego – umieszczenia na dokumentach towarzyszących oznakowania CE;

9) znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, z tym że znakowaniu nie podlegają plastyczne materiały wybuchowe przechowywane lub stosowane w sposób określony w części 1 ust. II lit. a–c załącznika technicznego do Konwencji;
10) dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim;
11) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych materiału, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne, w odniesieniu do których jest deklarowana zgodność tego materiału;
12) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności UE, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
13) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
14) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych;

15) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–11, producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.

3. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ* jest obowiązany do:

1) zapewnienia, że wytwarzany materiał wybuchowy metodą *in situ* będzie wytwarzany zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;
2) sporządzenia dokumentacji technicznej wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ*;
3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1;
4) w przypadku wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ* z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE i umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących;
5) sporządzenia w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, uwzględniających specyfikę wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ*;
6) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności UE, przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego metodą *in situ*;
7) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ* z wymaganiami ustawy.

4. Obowiązki, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ* wykonuje przed wytworzeniem tego materiału.

Art. 62w. 1. Upoważniony przedstawiciel producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego działa na podstawie pisemnego pełnomocnictwa udzielonego przez producenta takiego materiału.

2. Pełnomocnictwo:

1) obejmuje co najmniej upoważnienie do:
   a) przechowywania przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z tym że przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego metodą *in situ* deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej,
   b) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa,
   c) podjęcia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń dla bezpieczeństwa, jakie stwarza materiał objęty pełnomocnictwem;
2) nie może upoważniać do:
   a) zapewnienia w imieniu producenta, aby wprowadzany do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego oraz wytwarzany materiał wybuchowy metodą *in situ* został wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa,
   b) sporządzania dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2.

Art. 62x. 1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego jest obowiązany do:

1) wprowadzania do obrotu wyłącznie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa;
2) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wymaganiami ustawy materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, wprowadzenia do obrotu takiego materiału po zapewnieniu jego zgodności;
3) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego:
   a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym materiale oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,
   b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2,
   c) dołączył do materiału wymagane dokumenty;
4) zapewnienia, że producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieścił na nim, a jeżeli nie jest to możliwe, na jego opakowaniu jednoznaczne oznaczenie w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
5) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zapewnienia umieszczenia na materiale wybuchowym, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego oraz nazwy i adresu siedziby albo miejsca zamieszkania, producenta;

6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego swojej nazwy, adresu siedziby albo miejsca zamieszkania, a w przypadku o którym mowa w art. 62z, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, w języku polskim; w przypadku gdy umieszczenie na materiale wybuchowym tych danych nie jest możliwe, umieszcza się je na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;
7) zapewnienia dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim;
8) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, że materiał ten jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa, albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim materiale producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4;
9) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;
10) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku;
11) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
12) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach

członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;

13) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.

Art. 62y. 1. Dystrybutor materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do:

1) sprawdzenia, że:
   a) na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego albo na opakowaniu jednostkowym, lub dołączonych dokumentach, umieszczone zostało oznakowanie CE, w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej,
   b) do materiału wybuchowego zostały dołączone wymagane dokumenty,
   c) do materiału wybuchowego została dołączona instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim,

d) na materiale wybuchowym lub na jego opakowaniu umieszczone zostało jednoznaczne oznaczenie w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym albo informacja, że producent i importer spełnili wymagania, o których mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, informacje, o których mowa w art. 62x ust. 1 pkt 6;

2) w przypadku wystąpienia niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do czasu zapewnienia zgodności tego materiału;

3) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;

4) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;

5) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został przez niego udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji, w

szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;

6) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają materiały wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dystrybutor materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed udostępnieniem tego materiału na rynku.

Art. 62z. W przypadku gdy importer lub dystrybutor wprowadza materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego pod własną nazwą lub znakiem towarowym, lub modyfikuje materiał wybuchowy już znajdujący się w obrocie, w sposób mogący mieć wpływ na zgodność tego materiału z wymaganiami ustawy, podlega obowiązkom producenta, o których mowa w art. 62v.

Art. 62za. Na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, podmioty gospodarcze muszą udostępniać dane pozwalające zidentyfikować każdy podmiot gospodarczy, który im dostarczył, lub każdy podmiot, któremu dostarczyły materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w przypadku, o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 i 8. Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, podmioty gospodarcze są obowiązane udostępniać w okresie 10 lat od dnia dostarczenia im lub dostarczenia przez te podmioty tego materiału.

Art. 62zb. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych.

Rozdział 5c

Organy nadzoru rynku prowadzące kontrole i postępowania w sprawach materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

Art. 62zc. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego wprowadzone do obrotu podlegają kontroli organów nadzoru rynku wymienionych w ust. 2 w zakresie spełniania przez te materiały wymagań, o których mowa w ustawie.

2. Kontrolę w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą:

1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego – w zakresie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego stosowanych w górnictwie;
2) inspektorzy pracy – w zakresie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego stosowanych poza górnictwem.

3. Kontrolę w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi się zgodnie z przepisami ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z tym że art. 75 ust. 3 tej ustawy stosuje się w przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli przez organy nadzoru rynku, o których mowa w ust. 2, niezgodności polegających na naruszeniu obowiązków, o których mowa w art. 62v–62y.

4. Postępowania w sprawach wprowadzonych do obrotu dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego niezgodnych z wymaganiami ustawy prowadzą, zgodnie z przepisami ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego – w zakresie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego stosowanych w górnictwie;
2) okręgowi inspektorzy pracy – w zakresie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego stosowanych poza górnictwem.

Art. 62zd. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych.

Rozdział 5d

Obowiązki podmiotów gospodarczych związane z wprowadzaniem do obrotu lub udostępnianiem na rynku wyrobów pirotechnicznych

Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do:

1) zapewnienia, że wyrób pirotechniczny został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;
2) sporządzenia dokumentacji technicznej wyrobu pirotechnicznego;
3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenia procedury oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 2;
4) w przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE i umieszczenia na nim:
   a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,
   b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana,
   c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie wyrobu pirotechnicznego,
   d) numeru rejestracyjnego identyfikującego wyrób oceniony pod względem zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, przydzielonego przez jednostkę notyfikowaną;
5) umieszczenia na wyrobie pirotechnicznym etykiety, która spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2 i zawiera w szczególności oznakowanie, numery i znaki, o których mowa w pkt 4, a także, jeżeli jest to możliwe, instrukcję obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa;
6) w przypadku gdy umieszczenie etykiety, o której mowa w pkt 5, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, umieszczenia informacji, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;

7) dołączenia do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu pirotechnicznego;
8) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych wyrobu, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne, w odniesieniu do których jest deklarowana zgodność tego wyrobu;
9) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklaracji zgodności UE, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego;
10) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
11) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych;
12) w przypadku zaistnienia podejrzenia stwarzania przez wyrób pirotechniczny zagrożenia, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, na uzasadnione żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, przeprowadzenia badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, a także analizy skarg oraz prowadzenia

ewidencji skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami oraz przypadków odzyskania wyrobu pirotechnicznego, a także informowania dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;

13) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego, z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten wyrób;
14) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie wyprodukowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp – jeżeli występuje, a także miejsce produkcji;
15) przechowywania rejestru, o którym mowa w pkt 14, przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu;
16) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 14, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek;
17) przekazania rejestru, o którym mowa w pkt 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w przypadku zakończenia działalności gospodarczej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z ministrem właściwym do spraw gospodarki po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–8, producent wyrobu pirotechnicznego wykonuje przed wprowadzeniem tego wyrobu do obrotu.

Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do:

1) wprowadzania do obrotu wyłącznie wyrobów pirotechnicznych zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa;

2) w przypadku stwierdzenia niezgodności wyrobu pirotechnicznego albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, wprowadzenia do obrotu takiego wyrobu po zapewnieniu jego zgodności;
3) zapewnienia, że producent tego wyrobu:
   a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym wyrobie oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,
   b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62ze ust. 1 pkt 2,
   c) dołączył do wyrobu wymagane dokumenty;
4) zapewnienia, że producent tego wyrobu umieścił na nim etykietę, spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2, a gdy nie jest to możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, umieścił informacje, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;
5) zapewnienia dołączenia do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu;
6) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu wyrobu pirotechnicznego, że ten wyrób jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa, albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim wyrobie producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4;
7) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki przechowywania i transportu tego wyrobu nie wpływały ujemnie na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa;
8) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego, w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku;

9) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;

10) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;

11) w przypadku zaistnienia podejrzenia stwarzania przez wyrób pirotechniczny zagrożenia, przeprowadzania, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, na uzasadnione żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, analizy skarg oraz prowadzenia ewidencji skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami ustawy oraz przypadków odzyskania wyrobu pirotechnicznego, a także informowania dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;

12) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu wyrób stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten wyrób;

13) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie importowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp – jeżeli występuje, a także miejsce produkcji;

14) przechowywania rejestru, o którym mowa w pkt 13, przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu;
15) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 13, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek;
16) przekazania rejestru, o którym mowa w pkt 13, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w przypadku zakończenia działalności gospodarczej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z ministrem właściwym do spraw gospodarki po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, importer wyrobu pirotechnicznego wykonuje przed wprowadzeniem tego wyrobu do obrotu.

Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do:

1) sprawdzenia, czy:
   a) na wyrobie pirotechnicznym albo na opakowaniu jednostkowym i dołączonych dokumentach umieszczone zostało oznakowanie CE, w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej,
   b) do wyrobu pirotechnicznego zostały dołączone wymagane dokumenty,
   c) do wyrobu pirotechnicznego dołączona została instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu;
2) sprawdzenia, czy na wyrobie pirotechnicznym umieszczona została etykieta, spełniająca wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2, a gdy nie jest to możliwe ze względu na wielkość,

kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, sprawdzenia, czy informacje, które powinny znajdować się na etykiecie, zostały umieszczone na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;

3) w przypadku wystąpienia niezgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku wyrobu pirotechnicznego do czasu zapewnienia zgodności tego wyrobu;
4) zapewnienia, że w okresie, gdy ponosi odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki przechowywania i transportu tego wyrobu nie wpływały ujemnie na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa;
5) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;
6) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;
7) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie

zagrożeń, jakie stwarzają wyroby wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dystrybutor wyrobu pirotechnicznego wykonuje przed udostępnieniem tego wyrobu na rynku.

Art. 62zh. W przypadku gdy importer lub dystrybutor wprowadza wyrób pirotechniczny pod własną nazwą lub znakiem towarowym, lub modyfikuje wyrób pirotechniczny już znajdujący się w obrocie, w sposób mogący mieć wpływ na zgodność tego wyrobu z wymaganiami ustawy, podlega obowiązkom producenta, o których mowa w art. 62ze.

Art. 62zi. Na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, podmioty gospodarcze muszą udostępniać dane pozwalające zidentyfikować każdy podmiot gospodarczy, który im dostarczył, lub każdy podmiot, któremu dostarczyły wyrób pirotechniczny. Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, podmioty gospodarcze są obowiązane udostępniać w okresie 10 lat od dnia dostarczenia im lub dostarczenia przez te podmioty tego wyrobu.

Art. 62zj. 1. Wyroby pirotechniczne niezgodne z wymaganiami ustawy mogą być prezentowane lub używane na targach, wystawach i pokazach pod warunkiem wyraźnego uwidocznienia informacji o:

1) niezgodności wyrobu z wymaganiami ustawy;
2) zakazie wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku tego wyrobu do czasu zapewnienia zgodności z wymaganiami ustawy;
3) nazwie i dacie targów, wystaw lub pokazów, podczas których te wyroby będą prezentowane lub używane.

2. Wyroby pirotechniczne, o których mowa w ust. 1, mogą być prezentowane lub używane na targach, wystawach lub pokazach, jeżeli zapewnione zostały odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu uniknięcia zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia lub środowiska związanych z prezentowaniem lub używaniem tych wyrobów.

Art. 62zk. Wyroby pirotechniczne niezgodne z wymaganiami ustawy wytworzone na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej i testów mogą być udostępniane na rynku i używane pod warunkiem wyraźnego oznakowania

wskazującego na ich niezgodność oraz zakaz wykorzystywania do innych celów niż działalność badawczo-rozwojowa i testy.

Rozdział 5e

Organy nadzoru rynku prowadzące kontrole i postępowania w sprawach wyrobów pirotechnicznych

Art. 62zl. 1. Wyroby pirotechniczne wprowadzone do obrotu podlegają kontroli organów nadzoru rynku wymienionych w ust. 2 w zakresie spełniania przez te wyroby wymagań, o których mowa w ustawie.

2. Kontrolę w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą:

1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas F1–F4, T1 i P1;
2) inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas F4, T1, T2, P1 i P2.

3. Kontrolę w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi się zgodnie z przepisami ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z tym że art. 75 ust. 3 tej ustawy stosuje się w przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli przez organy nadzoru rynku, o których mowa w ust. 2, niezgodności polegających na naruszeniu obowiązków, o których mowa w art. 62ze–62zg.

4. Postępowania w sprawach wprowadzonych do obrotu wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami ustawy prowadzą, zgodnie z przepisami ustawy z dnia … o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas F1–F4, T1 i P1;
2) okręgowi inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas F4, T1, T2, P1 i P2.

Rozdział 5f

Obowiązki jednostek notyfikowanych związane z przydzielaniem numerów rejestracyjnych identyfikujących wyroby pirotechniczne

Art. 62zm. 1. Jednostka notyfikowana przydziela numery rejestracyjne identyfikujące wyroby pirotechniczne ocenione pod względem zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, składające się z następujących elementów:

1) czterocyfrowego numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat zgodności:
   a) w procedurze badania typu UE (moduł B) – certyfikat badania typu UE albo
   b) w procedurze zgodności w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) – certyfikat zgodności, albo
   c) w procedurze zgodności w oparciu o pełne zapewnienie jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 – zatwierdzenie systemu zapewnienia jakości

   – o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2;
2) oznaczenia klasy wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie (F1, F2, F3 i F4, T1 i T2, P1 i P2);
3) numeru stosowanego przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego.

2. Numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego ma następującą strukturę: „XXXX — YY — ZZZZ…”, gdzie XXXX odnosi się do ust. 1 pkt 1, YY odnosi się do ust. 1 pkt 2, a ZZZZ… odnosi się do ust. 1 pkt 3.

3. Jednostka notyfikowana prowadzi, udostępniany na swojej stronie internetowej, regularnie aktualizowany, rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 3, zawiera następujące informacje:

1) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego;
2) datę wydania certyfikatu zgodności, o którym mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego oraz w stosownym przypadku – termin upływu ważności certyfikatu zgodności;
3) nazwę producenta wyrobu pirotechnicznego;
4) typ wyrobu pirotechnicznego i podtyp – jeżeli występuje;
5) wskazanie zastosowanej procedury oceny:
   a) zgodności z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę wyrobów w losowych odstępach czasu (moduł C2) albo

b) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), albo

c) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E);

6) nazwę jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego przy zastosowaniu procedury oceny zgodności, o której mowa w pkt 5, jeżeli jest to inna jednostka notyfikowana niż jednostka, która przeprowadziła procedurę badanie typu UE (moduł B) – jeżeli jest znana;

7) informacje dodatkowe, które jednostka notyfikowana chce zamieścić w rejestrze.

5. Informacje zawarte w rejestrze są przechowywane przez 10 lat od dnia wydania certyfikatów zgodności, o których mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego.

6. W przypadku, gdy jednostka notyfikowana utraci uprawnienia do oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych, przekazuje rejestr, o którym mowa w ust. 3, innej jednostce notyfikowanej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

7. Przekazanie rejestru w przypadku, o którym mowa w ust. 6, następuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z jednostką notyfikowaną lub ministrem właściwym do spraw gospodarki, które przejmą rejestr, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.”;

29) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Kto dokonuje przemieszczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 24 albo przemieszczania amunicji bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 37,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”;

30) po art. 63 dodaje się art. 63a–63c w brzmieniu:

„Art. 63a. 1. Kto nabywa, przechowuje lub używa materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a–c, ust. 1 pkt 2 lit. a oraz ust. 1 pkt 3 lit. a, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 63b. 1. Kto wytwarza materiały wybuchowe metodą *in situ*, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 63c. 1. Kto nabywa, przechowuje lub używa wyroby pirotechniczne, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. d, ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 1 pkt 3 lit. b, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”;

31) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 63–63c, sąd orzeka przepadek materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, amunicji lub wyrobów pirotechnicznych, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.”;

32) w art. 65:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 22, w zakresie przechowywania, posiadania lub używania

materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzania materiałów wybuchowych metodą *in situ*,

podlega karze grzywny.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu, o którym mowa w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 1a następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

33) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Kary pieniężne

Art. 65a. Producent albo importer, który udostępnia na rynku wyroby pirotechniczne klasy P1 do pojazdów, z wyjątkiem takich wyrobów zamontowanych w pojeździe lub stanowiących części zamienne do pojazdu, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 65b. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku ten materiał lub wyrób, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

2. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku ten materiał lub wyrób, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 120 000 zł.

3. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ*, który nie zapewnia wytworzenia tego materiału zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 65c. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, zgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku ten materiał lub wyrób, zgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

2. Producent, który wytwarza materiał wybuchowy metodą *in situ* zgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, bez umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 65d. 1. Producent wprowadzonego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączenia do tego materiału instrukcji obsługi lub informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

2. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ*, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączenia do tego materiału instrukcji obsługi lub informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

3. Importer wprowadzonego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia, że do tego materiału dołączono instrukcję obsługi lub informację dotyczącą bezpieczeństwa, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

4. Dystrybutor udostępnionego na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sprawdzenia, że do tego materiału dołączono instrukcję obsługi lub informację dotyczącą bezpieczeństwa, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 65e. 1. Producent wprowadzonego do obrotu wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie umieszczenia na tym wyrobie etykiety spełniającej wymagania ustawy, a gdy nie jest to

możliwe, umieszczenia informacji, które powinny znajdować się na etykiecie, na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

2. Importer wprowadzonego do obrotu wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia, że na tym wyrobie umieszczona została etykieta spełniająca wymagania ustawy, a gdy nie jest to możliwe, że informacje, które powinny znajdować się na etykiecie, zostały umieszczone na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

3. Dystrybutor udostępnionego na rynku wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sprawdzenia, że na tym wyrobie została umieszczona etykieta spełniająca wymagania ustawy, a gdy nie jest to możliwe, że informacje, które powinny znajdować się na etykiecie, zostały umieszczone na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 65f. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, wytwarzanego materiału wybuchowego metodą *in situ* lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sporządzenia i przechowywania:

1) dokumentacji technicznej dotyczącej tego materiału lub wyrobu lub
2) deklaracji zgodności UE dotyczącej tego materiału lub wyrobu

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

2. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie:

1) zapewnienia sporządzenia przez producenta dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu lub
2) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE tego materiału lub wyrobu, lub
3) zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 65g. Upoważniony przedstawiciel producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wytwarzanego

materiału wybuchowego metodą *in situ*, który nie dopełnia obowiązków w zakresie przechowywania deklaracji zgodności UE lub dokumentacji technicznej tego materiału, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 65h. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 65a–65g, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc ust. 4 oraz art. 62zl ust. 4, prowadzący postępowanie w sprawie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc ust. 4 oraz art. 62zl ust. 4, uwzględnia w szczególności:

1) stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy;
2) ilość lub liczbę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych, wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, niezgodnych z wymaganiami ustawy;
3) uprzednie naruszenie przepisów ustawy;
4) współpracę z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

3. Organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc ust. 4 oraz art. 62zl ust. 4, może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli podmiot gospodarczy, podlegający karze pieniężnej, przedstawił dowody potwierdzające:

1) usunięcie niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego;
2) wycofanie z obrotu tego materiału lub wyrobu;
3) odzyskanie tego materiału lub wyrobu;
4) zniszczenie tego materiału lub wyrobu;
5) powiadomienie użytkowników materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego o stwierdzonych niezgodnościach.

Art. 65i. 1. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc ust. 4 oraz art. 62zl ust. 4, który ją wymierzył.

3. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli od dnia stwierdzenia popełnienia czynu, o którym mowa w art. 65a–65g, upłynęły 3 lata, licząc od końca roku, w którym czyn został popełniony.

4. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

Art. 65j. 1. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

2. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.[13)]).

3. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”;

34) uchyla się załącznik do ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2015 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytworzone materiały wybuchowe są przedmiotem wywozu poza obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i są oznaczone zgodnie z przepisami kraju przeznaczenia;”;

2) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Art. 29a. 1. Przedsiębiorca będący stroną czynności prawnej mającej za przedmiot obrót materiałami wybuchowymi do użytku cywilnego jest obowiązany prowadzić rejestr jednoznacznych oznaczeń.

[13)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923 i 1932.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi przeznaczonymi do użytku cywilnego:

1) wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego oznaczony jednoznacznym oznaczeniem pod swoją nazwą lub znakiem towarowym lub
2) modyfikuje materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego znajdujący się w obrocie w takim stopniu, iż może mieć to wpływ na spełnienie przez ten materiał wymagań bezpieczeństwa

– przejmuje na siebie obowiązki wytwórcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wskazane w art. 23a oraz obowiązki producenta wskazane w art. 62v ustawy, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2015 r. poz. 1212, 1844 i 1855) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) art. 63–63c ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. …).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn zm.[14)]) w części III załącznika do ustawy w kolumnie 2 ust. 43 otrzymuje brzmienie:

„43. Pozwolenie na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*, na potrzeby działalności regulowanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze”.

Art. 5. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196, 1272 i 1505) w art. 115 w ust. 7 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1358, 1607, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

„6) zapewnić prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2016 r. poz. …) środków strzałowych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. …).”.

Art. 6. 1. Świadectwa badania typu WE i certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane w procedurze oceny zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przed dniem 20 kwietnia 2016 r. zachowują ważność.

2. Świadectwa badania typu WE i certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane w procedurze oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych przed dniem 1 kwietnia 2016 r. zachowują ważność.

Art. 7. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, wprowadzone do obrotu przed dniem 20 kwietnia 2016 r. i spełniające wymagania określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, mogą być nadal udostępniane na rynku.

Art. 8. 1. Wyroby pirotechniczne, wprowadzone do obrotu przed dniem 1 kwietnia 2016 r. i spełniające wymagania określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, mogą być nadal udostępniane na rynku.

2. Wyroby pirotechniczne do pojazdów, w tym wyroby pirotechniczne w formie części zamiennych, spełniające wymagania ustawy określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 4 lipca 2013 r., mogą być nadal udostępniane na rynku.

Art. 9. 1. Pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wydane przed dniem 20 kwietnia 2016 r. zachowują moc w zakresie określonym w tych pozwoleniach.

2. Pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie wyrobów pirotechnicznych wydane przed dniem 1 kwietnia 2016 r. zachowują moc w zakresie określonym w tych pozwoleniach.

3. W przypadku, gdy przedsiębiorca posiadający pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zamierza wytwarzać materiały wybuchowe metodą *in situ*, jest wymagane uzyskanie nowego pozwolenia rozszerzającego zakres dotychczasowego pozwolenia o wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*.

Art. 10. 1. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wszczętych i niezakończonych przed dniem 20 kwietnia 2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie wydania zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub amunicji wszczętych i niezakończonych przed dniem 20 kwietnia 2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. 1. W zakresie dotyczącym materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przepisy art. 2b–2d, art. 63a, art. 64, art. 65b ust. 1 i 2, art. 65c ust. 1, art. 65f oraz art. 65h–65j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 20 kwietnia 2016 r.

2. Przepis art. 62zm ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 17 października 2016 r.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r., z wyjątkiem: art. 1 pkt 3 w zakresie art. 2f ust. 2 oraz art. 2g ust. 1, pkt 5–22, pkt 28 w zakresie art. 62v–62zd, pkt 29, pkt 30 w zakresie art. 63b, pkt 32 i pkt 33 w zakresie art. 65b ust. 3, art. 65c ust. 2, art. 65d, art. 65g, art. 2, art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7, art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 10, które wchodzą w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r.